

ולמחר ששון. שמרו בהן ז"ה: קב ומחלה. ירושלמי' שהן' לוגין וזילה וחומש זילה למדה מדברית והוא עומד לגלגול עשירית האופה שחייב בחלה כדכתיב עריוסותים כלי עיסת מדבר והוא סופו שנות בירושלים נמלא שם מדבריות נכסות בחמש ירושלמיות ולוג הנשאר וזילה וחומש זילה עולין ללוג ירושלמי שסלוג מדברי ששה זי"ס כנכסין בחמשה זי"ס גדולים נמלא הלוג חסר זילה גדולה תן זילה וחומש זילה תחת זילה גדולה שהחומש הוא שנות מלכר [נוסף] על הביצה שאלו ששה זי"ס גדולים שהן לוג גדול הרי הן ששה לוגים ירושלמי' דהן קב ומחלה: משהגדילו סמדות. היא מדה לפורי שטרפ' שנות על ירושלמית' נמלאו הו' לוגין ה': ה' רבעים. לוגין שהן רביעית הקב: חמשה ועוד חייבין. דסבר רבי יוסי מדה מדברית היו זי"ס גדולים משלנו והכי נמי ח"ר יוסי בעירובין בפרק כ"ד משתפחין (דף פג:) כמה שיעור ח"י פרס שני זי"ס שותקות והסם מפרש האי ועוד אחד מ' זביצה לכל זי"ה: פין. י"ב לוג: פוסלין. אם נפלו לחוק קודם שנשלם אבל אם נשלם שוב אינו נפסל ואפילו המשיך לחוק אחריו כן אלף סאה: שחייב אדם כו'. כלומר הין אינו לשון משנה אלא לשון תורה אלא כך שמעה מפי שמעה ואבטליון ורבותי מפרשין [משנה] משה רבינו וכן נגמנס שפרי בכמה מקומות לא הקפיד על כך: שני גרדיים משער

עדות פ"א מ"ב

נמלא הו' לוגין חמש שהן ה' רביעי קב שהקב ד' לוגין כ"ד ו"ה כ"ה הכתובים [אולם לפי כג"ה מהר"ל לוגין ה' הוא ס"ד כאשר לפניו ו"ע ודכ"ה ה' רבעים א"ר לתמוך אות ה' וכה בדפוס [עין]

תנינה עת.

[במסופ' פ"א]

[למן י"ג ע"ג לג' חולין לוג:]

ע"ז ת:

הגהות הב"ח (א) כ"ג ו'ג' גרדיים שאמרת במס' כ"ג' ותיבת לנו נמק: (ב) רש"י ד"ה כ"י קאמר וכו' האבות ב"ד עם הכותלים וכו' נמסכת הגובה י"ב פ' הן דורשין דט"ו סוף ע"א: (ג) ד"ה ונשון הוא שנקרא רש"י הכה"ג עם הגו"ג: (ד) תוס' ד"ה אלא וכו' הוי זכות זה במקדש:

אלא שלמה גזר לקדשים. תימה דכפ"ק דפסחים (דף יט: ושם) קאמר רבי עקיבא זכתי שאין טומאת ידים במקדש ופרקי' ולימא שאין טומאת ידים וכלים במקדש ומשני רב יהודה ליה קודם גזירת כלים נשנית ח"ל רבה והא תרווייהו זו זי"ס גזרו דתנן הספר והידים והכלים כו' והשתא מאי קפריך רבה והא ליה דקדש דמייירי הכס שלמה גזר וכלים גזרו ז"ח דבר ויש לומר דר"ע ח"י"ח דבר קאי שהיה מחדש וה"ק זכינו ששפטסקו ז"ח דבר דביני ידים שלא רלו לגזר טומאת ידים במקדש ורב יהודה דשני ידים קודם גזרת כלים נשנית דהיינו זימין שלמה ולהכי לא נקט ר"ע אלא ידים משום דלעולם הוי (ז) זה זכות במקדש אפילו זימין שלמה אפילו הכי חוזר ומקשה לו רבה והא תרווייהו כו' משום דלא נמשע ליה לישאל הכי:

שלמה גזר כו'. והשתא לא הוי לרי"ך לנשניו דליכנס גזור ולא קבל מייניהו אלא חניסו גזור לתלות כו' ולישאל קאמר דידים דגזור שלמה תלתין לשריפה אלא משמע ליה דקאי חילפא אריח דבר [פ"י]: שמאי אומר מקב חלה הלל אומר מקביים. בירושלמי מפרש טעמא דשמאי והלל משום דחייב י"ח קבין ועשירית מלכר היינו ז' קבין וכלותו שיעור לרי"ך להפריש חלה להלל ושמאי סבר דלרי"ך ז' חלות לעומר שהיו עושין מנוח ז' חילות אחת צבורק וחצי צבורק וכשיעור חלילה אחת ששמי עיבת מדבר: רבתי יוסי אומר ה' פטורין ה' ועוד חייבין. דקסבר רבתי שפירוש עריוסותים ששפיריש חלה שעדיין ישאל כדי עיבת מדבר ואור"ת דלון למחוק בפרק כלל גדול (למן דף עז:) וזכ' אלו עוברין (פסחים דף מה) דמיייתי הכס חמשה רבעים ועוד חייבין בחלה דחייב כר' יוסי:

אלא שלמה גזר לקדשים. תימה דכפ"ק דפסחים (דף יט: ושם) קאמר רבי עקיבא זכתי שאין טומאת ידים במקדש ופרקי' ולימא שאין טומאת ידים וכלים במקדש ומשני רב יהודה ליה קודם גזירת כלים נשנית ח"ל רבה והא תרווייהו זו זי"ס גזרו דתנן הספר והידים והכלים כו' והשתא מאי קפריך רבה והא ליה דקדש דמייירי הכס שלמה גזר וכלים גזרו ז"ח דבר ויש לומר דר"ע ח"י"ח דבר קאי שהיה מחדש וה"ק זכינו ששפטסקו ז"ח דבר דביני ידים שלא רלו לגזר טומאת ידים במקדש ורב יהודה דשני ידים קודם גזרת כלים נשנית דהיינו זימין שלמה ולהכי לא נקט ר"ע אלא ידים משום דלעולם הוי (ז) זה זכות במקדש אפילו זימין שלמה אפילו הכי חוזר ומקשה לו רבה והא תרווייהו כו' משום דלא נמשע ליה לישאל הכי:

אלא שלמה גזר לקדשים. תימה דכפ"ק דפסחים (דף יט: ושם) קאמר רבי עקיבא זכתי שאין טומאת ידים במקדש ופרקי' ולימא שאין טומאת ידים וכלים במקדש ומשני רב יהודה ליה קודם גזירת כלים נשנית ח"ל רבה והא תרווייהו זו זי"ס גזרו דתנן הספר והידים והכלים כו' והשתא מאי קפריך רבה והא ליה דקדש דמייירי הכס שלמה גזר וכלים גזרו ז"ח דבר ויש לומר דר"ע ח"י"ח דבר קאי שהיה מחדש וה"ק זכינו ששפטסקו ז"ח דבר דביני ידים שלא רלו לגזר טומאת ידים במקדש ורב יהודה דשני ידים קודם גזרת כלים נשנית דהיינו זימין שלמה ולהכי לא נקט ר"ע אלא ידים משום דלעולם הוי (ז) זה זכות במקדש אפילו זימין שלמה אפילו הכי חוזר ומקשה לו רבה והא תרווייהו כו' משום דלא נמשע ליה לישאל הכי:

המקום דדרשינן מיניה (סנהדרין יד: פי') מלמד שהמקום גורס לא כתיב אלא בזוק מנורא ובזוק מנורא גופיה לא כתיב אלא בהמרחשו שרי"ך שימרה עליהם במקומן אבל לרובו יכול אע"פ שאין ז"ד הגדול בלשכת הגזית ואין נראה לומר דבעיניו שהיו במקומן בשעת עבירה כמו בזוק מנורא דהא בזוק מנורא לא על המרחשו לבד מייח"ב אלא עד שיחזור לעירו ועשה כהוראתו ואח"כ לא כתיב מקום ועוד ללא מליני בשום מקום שהיו צורקין אם היו ז"ד בלשכת הגזית בשעת עבירה אם לא:

אלו חסו פסחים וקבא מנלן דארבע לוגי דהייא דחניא (עדות פ"א) הלל אומר מלא הין מים שאובין פוסלין את המקדש וכמה הין י"ב לוג שמי אומר ה' קבין שהן ל"ז לוג אלמא קבא ארבעה לוגי דהייא ולגא מנלן דארבעה רביעיתא הריא ורביעית החין לוג וחצי לוג ורביעית אלא לוג ארבעה רביעיתא הריא ובמפרא רשתי מרות (שם דף פט) והין תריסר לוגי ררי דכתיב ויהי זה זח בנפסותיא י"ב לוגי תרי:

קיד אמר' פ"ח והלכות שאל חכמי העומות בלכה ת:

קמון ב"מיי' פ"ח מהלכות בכוריים בלכה טו סמוע עשין קמא טור ש"ע א"ר סימן תנו ספיקא וטור ש"ע י"ד סימן שער ספיקא ח:

קמון גמיי' פ"ד מהלכות מקואות בלכה ז סמוע עשין רמח טור ש"ע י"ד סימן לא ספיקא טו:

קיד ד"מיי' פ"ג מהלכות טומאת משכב וטוב בלכה ד סמוע עשין רמג:

עדות פ"א מ"ג

[ברכות מו. וז"ל]

עדות פ"א מ"א מ"ה ז

רבינו הנאל

אמר רב יהודה אבר שמואל ב' מקומות נחלקו שמי והלל שמי אומר מקב חלה כו' וכו' פ"ג ר"ש פ"ג ב"ח ל"ח עריות והיא סבבת בהוראת: אר"ץ העשר יוסי בן יעקב איש צדקה יוסי בן יוחנן איש ירושלים גזרו על

[וע' חוס' עירובין פג: ד"ה שבעה וחוס' פסחים מת' ד"ה ממס']

[ז"ל בפני]

רב נסים גאון

מלא הין מים שאובין פוסלין את המקדש שיעור החין י"ב לוג ודקב יש בו ד' לוגין תנה בש' קבין ל"ז לוג ופירושן מצינו בספ' עריות ובתלמוד בפרק ערבי

פסחים וקבא מנלן דארבע לוגי דהייא דחניא (עדות פ"א) הלל אומר מלא הין מים שאובין פוסלין את המקדש וכמה הין י"ב לוג שמי אומר ה' קבין שהן ל"ז לוג אלמא קבא ארבעה לוגי דהייא ולגא מנלן דארבעה רביעיתא הריא ורביעית החין לוג וחצי לוג ורביעית אלא לוג ארבעה רביעיתא הריא ובמפרא רשתי מרות (שם דף פט) והין תריסר לוגי ררי דכתיב ויהי זה זח בנפסותיא י"ב לוגי תרי:

יצאות השבת פרק ראשון שבת

ק"ח א מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ב מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ג מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ד מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ה מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ו מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ח מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ט מ"י פ"א מ"ב

ק"ח י מ"י פ"א מ"ב
ק"ח י"א מ"י פ"א מ"ב
ק"ח י"ב מ"י פ"א מ"ב

ק"ח י"ג מ"י פ"א מ"ב
ק"ח י"ד מ"י פ"א מ"ב
ק"ח י"ה מ"י פ"א מ"ב

ק"ח י"ו מ"י פ"א מ"ב
ק"ח י"ז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח י"ח מ"י פ"א מ"ב

ק"ח י"ט מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ"א מ"י פ"א מ"ב

ק"ח כ"ב מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ"ג מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ"ד מ"י פ"א מ"ב

ק"ח כ"ה מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ"ו מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ"ז מ"י פ"א מ"ב

ק"ח כ"ח מ"י פ"א מ"ב
ק"ח כ"ט מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ל"א מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל"ב מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל"ג מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ל"ד מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל"ה מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל"ו מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ל"ז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל"ח מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ל"ט מ"י פ"א מ"ב

ק"ח מ מ"י פ"א מ"ב
ק"ח מ"א מ"י פ"א מ"ב
ק"ח מ"ב מ"י פ"א מ"ב

ק"ח מ"ג מ"י פ"א מ"ב
ק"ח מ"ד מ"י פ"א מ"ב
ק"ח מ"ה מ"י פ"א מ"ב

ק"ח מ"ו מ"י פ"א מ"ב
ק"ח מ"ז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח מ"ח מ"י פ"א מ"ב

ק"ח מ"ט מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ"א מ"י פ"א מ"ב

ק"ח נ"ב מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ"ג מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ"ד מ"י פ"א מ"ב

ק"ח נ"ה מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ"ו מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ"ז מ"י פ"א מ"ב

ק"ח נ"ח מ"י פ"א מ"ב
ק"ח נ"ט מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ס"א מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"ב מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"ג מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ס"ד מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"ה מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"ו מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ס"ז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"ח מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"ט מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ס"י מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"יא מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"יב מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ס"יג מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"יד מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"טו מ"י פ"א מ"ב

ק"ח ס"טז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"טז מ"י פ"א מ"ב
ק"ח ס"טז מ"י פ"א מ"ב

אתו אינהו גזור אגושא לשרוף כו' . וקשה למכיל זכויות לא תירץ כלום אפי' לפי המסקנה דהא ליכא למימר דמעיקרא גזור אזכיות לתלות ולבסוף גזור לשרוף כדמסקינן אגושא דלכלי זכויות לא שורפים כדאמרין לקמן דעבוד רבנן הכירא ללא לשרוף עליה תרומה וקדשים וי"ל דדוקא בטומאת גבן אמר לקמן דחין שורפין תרומה וקדשים דחינו טמא אלא משום דמדיהו להו לכלי מתכות אבל שאר טומאות המטמאין מתורה כלי חרס שפיר שורפים תרומה וקדשים דהא דמו לגמרי לכלי חרס וכן בלאו הכי לריך לפרש כן לקמן ולספרים דגרסי הכא אלא מעיקרא גזור ולא קבלו מינייהו ואתו רבנן דשמונים שנה וגזרו וקבלו מינייהו למימרא דהא גזרה הואי לשרוף והאמר אילפא כו' אפי' שפיר דכלי זכויות נמי בשטייה קמא תירי: **ואאיירא** לתלות . תימה דתנן במסכת אהלות (פ"ג מ"ג) אלו מטמאין במגע ובמשא ולא בזהל עלם כשעורה וחרץ העמים יו"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר מארץ העמים לחרץ ישראל אי נמי כו' שמעון דאמר *קברי עכו"ם חין מטמאין בזהל ללא החמירו בחרץ העמים יותר מקברייהו ועוד תירץ דהיא משנה נשנית קודם גזירה שגזרו על אורה אלא על גושא בלבד וכן משמע מדקאמר על גושא לתלות ועל אורה ולא כלום ואמאי קאמר ועל אורה ולא כלום ליימא דמעיקרא גזרו על תרוייהו לתלות ולבסוף גזרו על גושא לשרוף ועל אורה כדקאי קאי אלא משום דמוכח ממתנייהו דלחלות דמתחלה כשגזרו על גושא לא גזרו על אורה והא דבעי בנייר דפרק כהן גדול (דף נ"ד: ושם) חרץ העמים משום אורה גזרו עליה או משום גושא גזרו עליה הא פשיטא דלאיירה נמי גזרו כדקאמר הכא אלא התם ה"פ משום אורה (ג) גזרו עליה שלא יכנס באייר חרץ העמים בשום ענין אפי' ע"י שירה תיבה ומגדל או

אלא אתו אינהו גזור אגושא לשרוף ואאיירא ולא כלום ואתו רבנן דפ' שנה גזור אאיירא לתלות למימרא (ה) דחדא גזירתא הוה לשריפה *והאמר אילפא ידים תחלת גזירתן לשריפה ידים הוא דתחלת גזירתן לשריפה הא מידי אדרינא לא אלא אתו אינהו גזור אגושא לתלות ואאיירא ולא כלום ואתו רבנן דפ' שנה גזור אגושא לשרוף ואאיירא לתלות ואכתי באוישא גזור *דחנן יעל ו' ספקות שורפין את התרומה על ספק בית הפרס ועל ספק עפר הבא מארץ העמים *ועל ספק בגדי עם הארץ ועל ספק כלים הנמצאין ועל ספק הרוקין ועל ספק מי רגלי אדם שבנגד מי רגלי בהמה יעל ודאי מגען * (ועל) ספק טומאתן שורפין את התרומה ר' יוסי אומר אף על ספק מגען ברה"י שורפין וחב"א ברה"י תולין ברה"ר פהורין ואמר עולא אלו ו' ספיקות באוישא התקינן אלא אתו אינהו גזור אגושא לתלות ואאיירא ולא כלום ואתו רבנן דשמינים שנה גזור אידי ואידי לתלות ואתו באוישא גזור אגושא לשרוף ואאיירא כדקאי קאי: **יכלי** זכויות מ"ט גזור בהו רבנן טומאה *א"ר יוחנן אמר ר"ל הואיל ותחלת ברייתן מן החול שוינהו רבנן בכלי חרס אלא מעתה ילא תהא להן טהרה במקוה אלאמה תנן *ואלו חוצצין בכלים הזופת והמור בכלי זכויות **הבא** במאי עסקינן כגון שניקבו והמיקף לתוכן אבר ור"מ היא דאמר *הכל הולך אחר המעמיד *דתניא *כלי זכויות שנקבו והמיקף לתוכן אבר אמר רבן שמעון ב"ג ר"מ מטמא וחכמים מטהרין אלא מעתה לא

אבל כשאנו מאהיל על הגוש ע"י ששה ספקות שורפין .

אומר ר"י דאפי' איכא ספקות יותר שורפין את התרומה עליהן כגון סככות ופרעות וכיוצא באלו הכא לא חשיב אלא הנהו דחקיו באושא:

ע"י ספק בית הפרס - נראה לר"י דמייירי בזהה שנתרם בה קבר דטוור מדרורייתא ולא חיישינן לעלם כשעורה ולא היו אלא מדרבנן אבל שדה שאבד בה קבר היו ספיקא דאורייתא כדמוכח במ"ק (ד' ע"ה) ור"י לחכמים אמאי קאמרי אף ספק מגע בשוטים תולין ומתאן דפ' ו' דטהרות דכל ספקות כשרות היחיד עומא: **וע"י** בגדי ע"י החרץ - דגזרו עליהם שיהיו כובין לכל דבריהם ויהיו כובין עלו חתם דאמר

בפ' בתרא דחגיגה (ד' נ"ג) גזירה משום ליעורא דעם החרץ ואפילו עומא מת רוק שלו אינו טמא אלא ששאוהו כז לבר מיהיט ומדרם שלא גזרו עליו כדחנן במסכת טהרות (פ"א משנה ו) דקתני התם בגנבים שנכנסו לבית חין טמא אלא מקום רגלי הגנבים ומה הן מטמאין אוחלים ומשקין אבל כלי חרס המוקף למיד פתיל ומשככות ומושבות טהור ואם יש עמנה נכרי או אשה הכל טמא ובהניזקין (גמין דף ס"א: ושם)

משמע נמי הכי דפריך וליחוש שמא חטיסם אשתו נדה משמע דהוא אינו מטמא בהיטט ועל ספק רוקין נמי דקאמר דחיישינן שמא של עם החרץ הן שרוקו טמא היינו דפרשישית ולא כפ"ה דפירש דבגד ע"ה טמא דחיישינן שמא ישבה עליו אשתו נדה: **וע"י** ספק מי רגלי אדם שנקבד מי רגלי בהמה ע"ה ו' ספקות שורפין כו' ומשני דמתני' דהתם מיירי דאיכא ספק ספיקא ומש"ה חין שורפין ולפירוש הקונטרס הא על ספק

מי רגלי אדם שורפין אע"ג דהוי ספק ספיקא ונראה לר"י דנקט מי רגלי בהמה משום דכשהן זה אלל זה הן ניכרות טפי שהן של אדם וליכא אלא ספק אחד: **אלמדה** תנן אלו חולצין בכלים - וליכא למימר דהיא תיבילה בכלים חדשים מיירי וקשונים מן הנכרים כדאמר בסוף

מסכת ט"ז (דף ע"ה) דליריבי תיבילה דהא קתני סיפא בפ"ט דמסכת מקואות (משנה ה) על השלחו ועל וקשונים מן הנכרים ועל הדרגש (ועל הדרובקי) חולצין: **ורבי** הוא דאמר הכל הולך אחר המעמיד - ובפרק במה אשה (לקמן דף נ"ט): דקתני שהיה רבי תמימה אומר

בטבעת הלך אחר חותמה בעול הלך אחר סמולגויו בסולם הלך אחר שליבותיו כו' וחכמים אומרים הכל הולך אחר המעמיד אלא מייתי הכא דהכא קרי מעמיד זה מה שנתנין לתוכו והתם קרי מעמיד דבר המעמיד כלי עלמנו כגון עמודי כולם שמחברים את השליבות: **וחכמים** מטהרין - ואם תאמר והיכי מוכח מהכא דרבי מאיר סבר הכל הולך כו' דילמא הא דמטמא ר' מאיר משום

דחשיב סתימה מעלייתא ומטמא מדין כלי זכויות ולא מדין כלי מתכות וחכמים לא חשבו ליה סתימה מעלייתא ולכן מטהרים לגמרי ויש לומר דמסתבר ליה דלכולי עלמא הוי סתימה מעלייתא ופליגי דר' מאיר מטמא טומאת דאורייתא מדין כלי מתכות דקבר הכל הולך אחר המעמיד וחכמים מטהרין מדאורייתא אבל מדרבנן מיהא טמא לפי שגזרו על כלי זכויות דסתימה מעלייתא אלא חין לפרש דרבנן

מטהרין

אחו אינסו - יוסי (ג) ויוסי: **גזור** אגושא לשרוף - תרומה הטועת בגוש העפר: **ואאיירא לתלות** - תרומה הנכנסת באיירא וחין דבר מפסיק ביניהם כגון שירה פרולה מתחתיה: **ואכתי** - אגושא לשרוף באושא גזור: **על ספק בית הפרס** - כלומר על ספקו של בית הפרס כגון תרומה שנכנסת לבית הפרס דהא

שדה שאבד בה קבר היה ספק דלא ידעינן אם אשתו על הקבר על הקבר לא לא: **ועל ספיקו של עפר ארץ העמים** -

דכל עפר ארץ העמים מספקא לן דקבר של מת: **ועל ספיקו של בגדי עם ארץ** - דכולהו מספקא לן שמא ישבה עליהם אשתו נדה כדתנן (תנינה דף י"ה) בגדי ע"ה מדרם לפרושים:

ועל ספק כלים הנמצאים - דלא ידעינן אם טמאים הן: **ספק רוקין** - כל רוקין מספקא לן דילמא דוז ניהו: **ועל ספק מי רגלי אדם** - חרץ ספק לא דמי להך דלעיל אלא אפי' מספקא לן אם

מי רגלי אדם הן אם מי רגלי בהמה הן דאיכא תרי ספיקי לקולא דאם תמלי לומר דאדם טמא טהור: **שכנגד מי רגלי בהמה** - רבואה לשמעין דלא תימא מטהרי דבהמה הני נמי דבהמה:

ודאי מגען וספק טומאתן יודע ודאי שנגע בהן תרומה אבל חינו יודע אם הם טמאים אם לא כדמפרש בטוליה: **הס טמאים והיינו אגושא: באושא ספקינו** -

כמה שנים אחר חורבן כדלמרינן ברה"ה (פ"ד דף ל"ה) גבי ו' מסעות נסעה שכינה: **ואלו חולצין** - לגבי

טבילה: **הזופת והמור גרסינן** - בכלי זכויות - סתן חלקין וחין אדם מקפיד על טיטו ודבר אחר הגדבק בהן לפי שנופל מחליהו והני הוא דמדדקי טובא וקפיד עלייהו וחין חוץ אלא דבר המקפיד עליו: **כגון שנקבו** - וטהרו

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

מתורת כלי חרס דכלי חרס שניכרו מטמאיהו: **המיקף לתוכן אבר** - דחשיב ליה כלי מעמיד לכל קבלת טומאת משום אבר המעמידו להך אית ליה טהרה במקוה: **מטמא** - ולא אמרינן בטיל ליה מתורת כלי כשאר כלי חרס הגשבר דקסבר הלך אחר המעמיד

[לעיל י"ד]

נדה לגבי טהרות פ"ד מ"ה

[גמ' שהראו א"ר איחא במשנה]

הגהות הבר"ה

(ה) נכדא למימרא דתתלה דחא גזירתא: (ג) רש"י ד"ס אהו אינהו יוסי ויוסף: (ג) חו"ט ד"ה ואלוהי וכו' ה"ס משום איכא ממש גזירו:

מקואות פ"ט [משנה ה]

[לקמן ס.] ר"י ע"פ

[לקמן ס.] ר"י ע"פ

גמ' ועל ספק בגדי ע"ה ע"י נדה דף ל"ג ע"א חוד"ה חו"ט: זכוכית - עיין פ"ה בתרא דכלים ד"ה ח"ט: וכו' וי"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר ע"י סתדינן ד"ב ע"א ח"ט: ד"ה חוש"ן:

גמ' ועל ספק בגדי ע"ה ע"י נדה דף ל"ג ע"א חוד"ה חו"ט: זכוכית - עיין פ"ה בתרא דכלים ד"ה ח"ט: וכו' וי"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר ע"י סתדינן ד"ב ע"א ח"ט: ד"ה חוש"ן:

גמ' ועל ספק בגדי ע"ה ע"י נדה דף ל"ג ע"א חוד"ה חו"ט: זכוכית - עיין פ"ה בתרא דכלים ד"ה ח"ט: וכו' וי"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר ע"י סתדינן ד"ב ע"א ח"ט: ד"ה חוש"ן:

גמ' ועל ספק בגדי ע"ה ע"י נדה דף ל"ג ע"א חוד"ה חו"ט: זכוכית - עיין פ"ה בתרא דכלים ד"ה ח"ט: וכו' וי"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר ע"י סתדינן ד"ב ע"א ח"ט: ד"ה חוש"ן:

גמ' ועל ספק בגדי ע"ה ע"י נדה דף ל"ג ע"א חוד"ה חו"ט: זכוכית - עיין פ"ה בתרא דכלים ד"ה ח"ט: וכו' וי"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר ע"י סתדינן ד"ב ע"א ח"ט: ד"ה חוש"ן:

גמ' ועל ספק בגדי ע"ה ע"י נדה דף ל"ג ע"א חוד"ה חו"ט: זכוכית - עיין פ"ה בתרא דכלים ד"ה ח"ט: וכו' וי"ל דהתם מיירי כגון שהביא עפר ע"י סתדינן ד"ב ע"א ח"ט: ד"ה חוש"ן:

המשקין מלצתא

פ"ט ע מסכת גיטין ח: ד"ה דגולין

רבינו חננאל

נושה שהיא קרקע עבתי כדתיב (י"ב ז) וגוש עפר לתלות כלומר סמאחה בספק לפיכך קדשים הנוגעים בה תולין לא אוכלין ולא שורפין ועל אווירן לא כלום כלומר אם נכנסה התרומה בשירה תיבה ומגדל ולא נחה בקרקע דייבת לארץ אלא באוירה הא כלום רבנן דשמוני' שנה גזרו על אורה נמי לתלות ואתו רבנן דבאושא גזרו תרומה שנעשה בנשחית לארץ לשרפה ועל אורה כדקאי [קאי] לתלות . על כלי זכויות מ"ש גזור יוסי בן יעור ויוסי בן יוחנן פשיטא בתן א"ר שבעין בן לקיש הואיל ותחלת ברייתן מן החל שיינהו רבנן בכלי חרס ואקשינן אם בכלי חרס חין לא יטהרו במקוה אלאה תנן ואלו חוצצין בכלים הזופת